

[Hans Hedtoft.]

den er efter min Mening rigtig, og den svarer ganske til de Synspunkter, som vi saa mange Gange har gjort gældende.

Det norske Nationalbudget indeholder et særligt Budget for Arbejdskraften, for Materialeforbruget, for Import og Eksport, for Valutabalancen, for Produktionen, for Forbruget, for Investeringerne og for de offentlige Indtægter og Udgifter, og sluttelig indeholder det et saakaldt Generalbudget. Kun gennem et saadant samlet Overblik kan baade Befolkningen, Regeringen og Administrationen faa det tilstrækkelige Kendskab til den økonomiske Udvikling, der foregaar, og kun derigennem kan man opnaa, at de knappe Materialer og den knappe Arbejdskraft bliver anvendt paa en saadan Maade, at Genopbygningen sikres.

Men en fornuftig økonomisk Politik, som Befolkningen skal forstaa, maa ikke blot tage Sigte paa at sikre Genopbygningen, den maa ogsaa være saaledes tilrettelagt, at Byrderne bliver retfærdigt og ligeligt fordelt; Forbrugernes og Husmødrenes Bekymringer og Besvær maa ikke unødvendigt øges, og Tendenser til Prisstigning paa alle knappe og nødvendige Varer maa holdes i Ave.

Efter min Opfattelse har den siddende Regering ikke opfyldt nogen af disse Betingelser, og derfor er Utilfredsheden og Usikkerheden med Hensyn til Fremtiden i alle Kredse saa stor for Øjeblikket.

Det er ikke noget Under, at Regeringen Knud Kristensen er snublet allerede i Starten. Denne Regering kom til Magten ved at skabe Forventninger og give Løfter modsat det, der var Dagens nødvendige politiske Gerning i Danmark. Denne Regering er arvelig belastet fra Valgkampen i 1945. Derfor er den famlende og nølende og tøvende over for alle afgørende Skridt, og derfor er den danske Genopbygning ikke paabegyndt under dens Ledelse.

Der er ikke indledet nogen ny Æra under den første og forhaabentlig sidste antisocialistiske Efterkrigstidsregering. Ikke alene ligger det egentlige Genopbygningsarbejde brak, men det er aabenbart for enhver, at de Partier, der har været enige om at holde Regeringen i Live, i Dag, efter knap to Aars Venstrestyre, staar hinanden fjernere, end da denne Regering paabegyndte sit Arbejde.

Det maa indrømmes, at den siddende Statsministers „Statsmandskunst“ er af en ganske særlig Art. Den højtærede Statsminister spilder aabenbart ikke sin Tid med Meditationer over Samlingens og Samarbejdets Kunst eller Nødvendighed; hans Ærgerrighed gaar, saa vidt man kan se, snarere i Retning af en Skalp i Bæltet og nogenlunde Garanti for et taaleligt Venstrevalgresultat paa næste Valgdag efter Regeringseksperimentet.

Sidst er dette nu kommet til Udtryk i Diskussionen om Sydslesvig, som Statsministeren — det fastslaar jeg — altsaa ikke ønsker at bevare dansk Enighed om. For nylig oplod Statsministeren igen sin Røst om denne Sag og fortalte en undrende Samtid, at det, der staar i det Memorandum om Tyskland, som den danske Regering hæfter for, fordi det bærer Regeringen Knud Kristensens Signatur, tror den højtærede Statsminister overhovedet ikke paa. Medens det danske Aktstykke endnu ligger ubehandlet paa Stormagternes Bord, torpederes paa et offentligt Møde dets stasretligt vigtigste Afsnit af Landets Statsminister! Og samtidig føjede Statsministeren til, at han ikke vilde ofre Landsmænd for at vinde Tysklands Velvilje. Jeg kan helt tiltræde de stærke Ord, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller offentligt har sagt, at der hermed indirekte tillægges Landsmænd af Statsministeren, som har en anden Mening, en lumpen og nationalt forræderisk Hensigt. Det er simpelt hen uhørt, at en Statsminister vil behandle et Anliggende som dette paa den Maade, som det er sket. Og sagt i al Korthed: Konsekvenserne af denne Optræden burde efter vor Mening drages. Vi har sagt det før, og vi har forgæves forsøgt at drage Konsekvenserne, men vi har ogsaa i dette Øjeblik den samme Opfattelse.

Det er jo karakteristisk for den usikre politiske Situation, at der ikke alene er en dybtgaaende politisk Uenighed om dette afgørende nationale Problem, men der findes ej heller en bestemt økonomisk Hovedlinje, der forener Regeringens endnu livgivende Partier, de Radikale, de Konservative og Venstre. Se blot paa Vragene, der her inden Ferien ligger og skyulper i Strandkanten: hele Spareplanen, Handelsministerens lidet overvejede Ændringer til Udbyttebegrænsningen, der vilde have muliggjort en øget